

Sygn. akt I C 2007/16

POSTANOWIENIE

Dnia 20 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Beata Iłowska – Napiórkowska

Protokolant : Aleksandra Witkowicz

po rozpoznaniu w dniu 20 listopada 2017 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa **H. C.**

przeciwko **(...) z siedzibą w H., (...) z siedzibą w W. (...), (...) S.A. z siedzibą w S., (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.**

o zapłatę

postanawia:

odmówić odrzucenia pozwu.

Sygn. akt **I C 2007/16**

UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 20 listopada 2017 roku

Pozwem z dnia 4 lipca 2016 roku (data prezentaty) powódka H. C. wniosła o zasądzenie kwoty 60.000,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 lipca 2013 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku :

- solidarnie od (...) z siedzibą w H. oraz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.;
- przy czym od (...) z siedzibą w H. in solidum z (...) z siedzibą w W. (...), a od (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. in solidum z (...) S.A. z siedzibą w S..

Dochodzona pozwem kwota ma stanowić zadośćuczynienie za krzywdę doznaną na skutek wypadku z dnia 15 stycznia 2013 roku.

(pozew k. 2 – 9)

Dnia 15 stycznia 2016 roku H. C. złożyła wniosek o zawezwanie do próby ugodowej (...) z siedzibą w H., (...) z siedzibą w W. (...), (...) S.A. z siedzibą w S., (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. o zapłatę kwoty 60.000,00 zł.

(wniosek k. 813 – 815 v.)

Postępowanie w przedmiocie zawezwania do próby ugodowej prowadzone jest w Sądzie (...)(sygn. akt II Co 1367/16), posiedzenie pojednawcze zostało wyznaczone na 24 stycznia 2018 roku.

(zarządzenie k. 811)

Na rozprawie z dnia 20 listopada 2017 roku pełnomocnicy pozwanych zgodnie wniosli o odrzucenie pozwu na podstawie art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c.

(protokół rozprawy k. 819)

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. sąd odrzuci pozew jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa jest w toku albo została już prawomocnie osądzona.

Pozwani wniosli o odrzucenie powództwa H. C. z uwagi na toczące się postępowanie w sprawie II Co 1367/16 o zawezwanie do próby ugodowej prowadzonej w Sądzie (...). W ocenie pozwanych sprawa o zawezwanie do próby ugodowej dotyczy tego samego roszczenia, pomiędzy tymi samymi stronami.

Sąd zważył, że możliwość zaktualizowania się pierwszej z przesłanek z art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. czyli tzw. stanu lis penedens, konieczne jest stwierdzenie po pierwsze identyczności żądań, po drugie identyczności stron postępowania, a ponadto wystąpienia stanu zawisłości sporu (art. 192 k.p.c.).

Identyczność roszczeń zachodzi wtedy, gdy żądania zawarte w poszczególnych pozwach i ich podstawy są takie same. Okoliczność, że sprawy pozostają ze sobą w związku, nie wystarcza do uznania stanu sprawy w toku (postanowienie Sądu Najwyższego z 9 stycznia 1974 roku, I CZ 144/73, L.).

Odnosząc się w pierwszej kolejności do kwestii identyczności żądań, w ocenie Sądu nie można wysnuć wniosku o identyczności przedmiotowej sprawy II Co 1367/16 oraz I C 2007/16, bowiem w sprawie II Co 1367/16 wzywająca H. C. wniosła o zawezwanie do próby ugodowej, tymczasem sprawa niniejsza jest sprawą o zapłatę. Tym samym mimo identyczności podmiotowej nie występuje tożsamość żądań. Postępowanie pojednawcze ma zupełnie inny charakter niż postępowanie rozpoznawcze – celem postępowania pojednawczego jest ugodowe załatwienie sporu w wyniku porozumienia stron, a nie rozstrzygnięcie go w sposób władczy przez Sąd.

Dodatkowo, by móc odrzucić pozew na podstawie art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. konieczne jest wystąpienie w sprawie stanu zawisłości sporu. Zgodnie z treścią art. 192 k.p.c. z chwilą doręczenia pozwu: nie można w toku sprawy wszcząć pomiędzy tymi samymi stronami nowego postępowania o to samo roszczenie (pkt 1); pozwany może wytoczyć przeciw powodowi powództwo wzajemne (pkt 2); zbycie w toku sprawy rzeczy lub prawa, objętych sporem, nie ma wpływu na dalszy bieg sprawy; nabywca może jednak wejść na miejsce zbywcy za zezwoleniem strony przeciwnej (pkt 3). Ponadto zgodnie z art. 221 k.p.c. pozwany nie może odmówić wdania się w spór co do istoty sprawy, chociaż wniósł zarzuty formalne. Oba wskazane wyżej przepisy nie mają jednak zastosowania do postępowania wywołanego zawezwaniem do próby ugodowej. Postępowanie to toczy się bowiem jeszcze przed wniesieniem pozwu i kończy się na tym etapie, niezależnie od tego, czy pozew zostanie później wniesiony (art. 184 § 1 k.p.c.). Co więcej, jak wynika z art. 186 § 2 k.p.c., w toku postępowania pojednawczego zawezwany nie ma obowiązku wdania się w spór co do istoty sprawy, a jego milczenie nie rodzi żadnych negatywnych z punktu widzenia ewentualnego przyszłego procesu skutków, za wyjątkiem ryzyka obciążenia jej kosztami wywołanymi próbą ugodową (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 8 maja 2014 roku, sygn. akt V ACz 343/14, L.).

Skoro ugoda zawarta przed sądem nie korzysta z cechy powagi rzeczy osądzonej, a tylko tzw. rzeczy ugodzonej - res transacta (postępowanie sądowe jest dopuszczalne, a podniesienie zarzutu rzeczy ugodzonej skutkuje oddaleniem powództwa a nie odrzuceniem pozwu), to nie można postulować stanu zawisłości sporu w sytuacji doręczenia wniosku o zawezwanie do próby ugodowej.

W doktrynie został wyrażony ponadto pogląd, że w sytuacji kiedy wzywający już po złożeniu wniosku o zawezwanie do próby ugodowej skutecznie wniesie pozew do sądu zasadnym jest umorzenie postępowania pojednawczego – art. 355 § 1 k.p.c. w zw. z 13 § 2 k.p.c. (por. T. Ereciński (red.), Kodeks postępowania cywilnego, komentarz, postępowanie rozpoznawcze, tom I, Warszawa 2012 s. 890). Sąd rozpoznający niniejszą sprawę podzielił powyższe stanowisko, uznając również za słuszne podnoszone w doktrynie argumenty natury praktycznej w zakresie wystąpienia konfiguracji procesowej w której zarówno sprawa o zawezwanie do próby ugodowej (wcześniej wniesiona) oraz sprawa zapłatę pozostają w toku.

J. Mucha w monografii „Zawisłość sporu w postępowaniu cywilnym” wyraziła pogląd, że „skoro jeden z podmiotów uczestniczących w próbie ugodowej wnosi pozew w sprawie objętej tą próbą, to należy przyjąć, że nie ma on woli zawarcia ugody. A skoro tak, to odrzućcie pozwu z uwagi na toczące się już postępowanie pojednawcze spowoduje jedynie przesunięcie w czasie momentu wszczęcia procesu: po bezskutecznym zakończeniu postępowania pojednawczego podmiot ten zapewne ponownie złoży pozew, (...) należy zgodzić się ze stanowiskiem doktryny o umorzeniu postępowania pojednawczego. Rzecz jasna, nie pozbawi to stron możliwości zawarcia ugody, gdyż mogą to uczynić w każdym czasie w toku postępowania rozpoznawczego, jednocześnie pozwole zachować wzgląd na zasadę ekonomii procesowej, a także uniknąć wątpliwości mogących się zrodzić na tle dopuszczalności stosowania w postępowaniu pojednawczym przepisu art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c.” (por. J. Mucha, Zawisłość spory w postępowaniu cywilnym”, LEX 2014).

W konsekwencji uznać należało, że złożenie wniosku o zawezwanie do próby ugodowej i doręczenie ww. wniosku przeciwnikowi nie rodzi takich samych skutków prawnych jak doręczenie odpisu pozwu. Dlatego też, Sąd mając na uwadze brak tożsamości przedmiotowej spraw oraz brak zawisłości sporu uznał za niezasadną argumentację pozwanych, że sprawa II Co 1367/16 zawisła wcześniej niż sprawa niniejsza i przez to pozew w sprawie I C 2007/16 powinien zostać odrzucony.

Mając powyższe na uwadze, Sąd odmówił odrzucenia pozwu.

ZARZĄDZENIE

1. odpis postanowienia wraz z uzasadnieniem doręczyć:

- pełnomocnikowi (...) z siedzibą w W. (...) - adw. A. Z. bez pouczenia;

- pełn. (...) Sp. z o.o. – r.pr. E. C. bez pouczenia ;

2. załączyć epo;

3. akta skierować do referatu zażaleniowego.

Warszawa, dnia 7 grudnia 2017 r.